

ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

Farhad Tanhay Reshvanloo*

Ph.D Student in Educational Psychology, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

farhadtanhay@um.ac.ir

Rohina Jami

M.A Student in Educational Psychology, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

Dr. Seyed Ali Kimiaei

Associate Professor in Counseling, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

فرهاد تنهای رشوانلو (نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

روهینا جامی

دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

دکتر سیدعلی کیمیایی

دانشیار، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

Abstract

The purpose of the present study was to investigate the validation and factor structure of the Fear of Being Single Scale (FOBSS) in students. In a descriptive-correlation and validation study, 125 and 171 students from single students of one of the higher education institutions of Mashhad were selected through the multi-stage multistage method and completed the Fear of Being Single Scale, Need to Belong Scale, Young schema questionnaire, Depression, Anxiety, Stress Scale, Kessler Psychological Distress Scale, Ten-Item Personality Inventory, The Satisfaction with Relationship Status Scale and Life satisfaction Test. Internal consistency, exploratory, and confirmatory factor analysis were analyzed. Results showed that the Fear of Being Single Scale shows the structure of an agent with an explained variance of 64.23%. Confirmatory validity was confirmed. Cronbach's alpha coefficients for the scales varied from 0.82 to 0.88 and split-half coefficients varied from 0.84 to 0.89, respectively. It seems that the Fear of Being Single Scale has good reliability and validity in students.

Keywords: *Fear of Being Single, Factor structure, Validation.*

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اعتباریابی و بررسی ساختار عاملی مقیاس ترس از مجرد بودن (FOBSS) در دانشجویان بود. در یک طرح توصیفی-همبستگی و اعتباریابی آزمون، طی دو مطالعه ۱۲۵ و ۱۷۱ نفر از دانشجویان مجرد یکی از موسسات آموزش عالی شهر مشهد به روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شدند و مقیاس‌های ترس از مجرد بودن، نیاز به تعلق، طرحواره بانگ، افسردگی، اضطراب و استرس، فشار روانی کسلسر، سیاهه شخصیت ۱۰ سوالی، راضی بودن به وضعیت ارتباطی و رضایت از زندگی را تکمیل کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با بررسی همسانی درونی، تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی انجام گرفت. نتایج نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن، ساختاری یک عاملی با واریانس تبیین شده ۶۴/۲۳ درصد دارد. روایی عاملی تأییدی نیز به تأیید رسید. ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۸۲ و ۰/۸۸ و ضرایب دو نیمه کردن ۰/۸۴ و ۰/۸۹ نشان از اعتبار مناسب مقیاس داشت. به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن در دانشجویان از پایایی و روایی مناسبی برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: ترس از مجرد بودن، ساختار عاملی، اعتباریابی.

ویرایش نهایی: مرداد ۹۹

پذیرش: اسفند ۹۸

دریافت: بهمن ۹۸

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

تعلق پذیری^۱ یک نیاز بنیادین در انسان‌هاست و برآورده شدن آن به طور فزاینده‌ای با سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی در ارتباط است (لیری، کلی، کوتزل و شریندورفر، ۲۰۱۳). ازدواج و یا برقراری روابط عاطفی نزدیک با غیرهمجنس، یا عدم وقوع آن یکی از زمینه‌هایی است که می‌تواند نیاز افراد به تعلق داشتن را برآورده سازد؛ اما نوعی دوگانگی در این زمینه وجود دارد. از سویی بهبود در

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

وضعیت آموزشی و اقتصادی، تمایل به مجرد ماندن را در افراد افزایش داده و از سوی دیگر در بیشتر فرهنگ‌ها درگیر بودن در یک رابطه نزدیک و مبتنی بر تعهد بر مجرد بودن و تنها زندگی کردن ارجحیت دارد (هادن، آگنیو و تان، ۲۰۱۸) و افراد مجرد تحت فشارهای اجتماعی ممکن است وارد روابطی بدون کیفیت شوند و یا به خاطر ترس از تنها بودن در روابطی باقی بمانند که فاقد جذابیتند (ژول، ایمپت، اسپیلمان و مک دونالد، ۲۰۱۸). سفیری و شهناواز (۱۳۹۴) دریافتند که زنان مجرد تأکید زیادی بر هویت اجتماعی و فردی مستقل دارند اما علاوه بر فشارهای خانواده و اجتماع، خود نیز به پایان دادن به مجرد تمایل دارند. حسینی و ایزدی (۱۳۹۵) نشان دادند که زنان مجرد در سنین بالا از یک سو از استقلال و آزادی ناشی از مجرد رضایت دارند و از سوی دیگر احساس تنهایی کرده و دیگران را به ازدواج توصیه می‌کنند. به نظر می‌رسد مجرد با افسردگی و حساسیت بین فردی در ارتباط بوده (زینال زاده چینی بلاغ، اسماعیل پور، علی پورگوراند و بایبوردی، ۱۳۹۴) و با نقصان در شادکامی و سلامت جسمی و روانی (دانش، ۱۳۸۹) همراه باشد.

اسپیلمان، مک دونالد، مکسول، ژول، پراگین، مویس و ایمپ (۲۰۱۳) سازه ترس از مجرد بودن^۱ را مطرح و به عنوان نگرانی، اضطراب و یا ناراحتی به واسطه نداشتن شریک عاطفی و عشقی در زمان حاضر یا احتمال آن در آینده، تعریف کردند. آنان بر این باورند که ترس از مجرد بودن می‌تواند همانند عوامل بزرگ شخصیت، سبک‌های دلبستگی و حساسیت به طرد و تنهایی با نوساناتی در ویژگی‌های بارز خود مواجه باشد. این احساسات، اگر چه به طور غالب در افراد مجرد دیده می‌شود اما می‌تواند در مورد افرادی که در حال حاضر مجرد نیستند هم مطرح شود. ترس از مجرد بودن به بروز تغییراتی در کیفیت زندگی افراد منتهی و بر بهزیستی و عزت نفس آنان تأثیر دارد (فونسیکا، گوویا، سانتوس، کوتو و کوهلو، ۲۰۱۷). ترس از مجرد بودن با افسردگی (آدامزیک، ۲۰۱۹) و احساس تنهایی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷)، رابطه مثبت و با بهزیستی هیجانی و روان‌شناختی (آدامزیک، ۲۰۱۹) و رضایت از زندگی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷) رابطه منفی دارد. اسپیلمان، مک دونالد، آدامزیک (۲۰۱۷) به این نتیجه رسید که ترس از مجرد بودن در رابطه وضعیت رابطه فعلی و بهزیستی نقش واسطه‌ای دارد. آدامزیک، ترپانوفسکی، سلجوسکا، کوزینسکا، ماموت، پالچوسکا، رودزجسکا (۲۰۱۹) نیز نشان دادند که نیاز به تعلق، احساس تنهایی و افسردگی پیش‌بینی‌کننده مثبت ترس از مجرد بودن و ثبات هیجانی پیش‌بینی‌کننده منفی آن است. پژوهش تیمرمانز، کوئن و وندن بولک (۲۰۱۹) نیز گویای آن بود که روان‌رنجوری و نیاز به تعلق می‌توانند ترس از مجرد بودن را پیش‌بینی کنند.

با توجه به تبعات ترس از مجرد بودن، اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) مقیاس ترس از مجرد بودن^۲ را تدوین کردند. آنان ابتدا با مصاحبه با گروهی از افراد ۱۸ تا ۵۹ سال ویژگی‌های ترس از مجرد بودن را شناسایی کردند. سپس سه گروه از دانشجویان را انتخاب و فرم اولیه مقیاس ترس از مجرد بودن که دارای ۱۷ عبارت بود اجرا کردند. تحلیل عاملی اکتشافی به صورت مجزا برای زنان و مردان اجرا شد و عبارت‌هایی که در هر دو گروه بالاترین بار عاملی را داشتند، انتخاب شدند. تحلیل عاملی تأییدی از این ساختار حمایت کرد. روان‌رنجوری و دلبستگی اضطرابی ترس از مجرد بودن را پیش‌بینی می‌کردند و همبستگی منفی و ضعیفی میان برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، با وجدان بودن و توافق‌پذیری با ترس از مجرد بودن وجود داشت. آنان همچنین همبستگی مثبتی با نیاز به تعلق، افسردگی و احساس تنهایی به دست آوردند و نشان دادند که ترس از مجرد بودن می‌تواند به طور منفی احتمال جدایی میان افراد دارای رضایت کمتر از رابطه را پیش‌بینی کند. آنان همچنین ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۷۵، ۰/۸۳، ۰/۸۴، ۰/۸۵، ۰/۸۷ را برای مقیاس گزارش کردند. این مقیاس در مطالعات دیگری مورد استفاده قرار گرفته است. فونسیکا و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که مقیاس ساختاری یک عاملی دارد و تغییرناپذیری بر حسب میزان رضایت از وضعیت رابطه نیز به تأیید رسید. روایی همگرا در ارتباط با احساس تنهایی و رضایت از زندگی بررسی شد و در نهایت آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۸ و پایایی ترکیبی ۰/۸۲ به دست آمد. در مطالعه دیگری آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) به بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در نمونه‌ای از زنان و مردان ۱۸ تا ۶۷ ساله لهستانی پرداختند و با تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی ساختار یک عاملی را به تأیید رساندند. آنان تفاوت معناداری میان افرادی مجرد و متأهل به دست نیاوردند. ضرایب آلفای کرونباخ برای گروه‌های مختلف ۰/۸۳ و ۰/۸۴ بود و ضریب بازآزمایی پس از شش ماه برابر با ۰/۷۱ به دست آمد. در سایر مطالعات آلفای کرونباخ برای این مقیاس از ۰/۸۰ تا ۰/۹۴ گزارش شده است (هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز، کوئن و وندن بولک، ۲۰۱۹). پژوهش‌ها نشان دادند که تفاوت جنسیتی معناداری در ترس از مجرد ماندن وجود دارد و زنان میانگین بالاتری دارند (فونسیکا و

1. Fear of Being Single
2. Fear of Being Single Scale (FOBSS)

همکاران، ۲۰۱۷؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹). تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) تفاوت معناداری میان افراد مجرد و متأهل به دست آوردند به گونه ای که مجردها میانگین بالاتری داشتند. آنان نشان دادند که سن نمی تواند ترس از مجرد بودن را پیش بینی کند. مروری بر پیشینه پژوهشی در داخل کشور نشان داد که تا زمان گزارش پژوهش حاضر، مقیاس ترس از مجرد بودن در هیچ مطالعه ای مورد استفاده قرار نگرفته است. علاوه بر آن مقیاس ترس از مجرد بودن به واسطه تعداد عبارت های اندک، می تواند ابزار مفیدی جهت استفاده پژوهشگران داخلی باشد. بر این اساس هدف از پژوهش حاضر بررسی ویژگی های روان سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن در نمونه دانشجویان ایرانی بود.

روش

این پژوهش با توجه به شیوهی گردآوری داده ها در زمره پژوهش های همبستگی و اعتباریابی آزمون قرار داشت. جامعه آماری پژوهش را دانشجویان مجرد یکی از موسسات آموزش عالی شهر مشهد در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ تشکیل می دادند. متناسب با اهداف پژوهش، دو مطالعه طرح ریزی شد. در مطالعه اول روایی عاملی اکتشافی و در مطالعه دوم روایی عاملی تأییدی، روایی همگرا و واگرا مورد بررسی قرار گرفت. بنا به پیشنهاد مک کالوم، ویدامان، ژانگ و هونگ (۱۹۹۹) حداقل حجم نمونه در مطالعات اکتشافی باید بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ نفر باشد. بنتلر و چو (۱۹۸۷) نیز برای هر عبارت مقیاس حداقل ۱۰ نفر را پیشنهاد می کنند. بر این اساس با وجود احتمال ریزش نفرات حجم نمونه در مطالعه اول به ۱۵۰ نفر در نظر گرفته شد. بنا به پیشنهاد کامری و لی (۱۹۹۲) در مطالعاتی که بررسی روایی عاملی تأییدی مد نظر است، ۲۰۰ نفر نسبتاً خوب و ۳۰۰ نفر خوب است. هیر، اندرسون، تانهام و بلک (۱۹۹۵) نیز به ازای هر متغیر ۲۰ نفر را پیشنهاد می کنند. بر این اساس با احتمال ریزش نفرات حجم نمونه در مطالعه دوم ۲۰۰ نفر در نظر گرفته شد. انتخاب نمونه با روش تصادفی چندمرحله ای صورت گرفت. بدین ترتیب که در ابتدا سه گروه تحصیلی (علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی و فنی) در نظر گرفته شدند و سپس با مراجعه به تمامی گروه های تحصیلی، از میان کلاس های درسی، دو کلاس انتخاب و پرسشنامه ها در میان دانشجویان توزیع شد. همان طور که ذکر شد این فرایند در دو وهله مجزا صورت گرفت و کلاس ها در دو مطالعه مشترک نبودند. در نهایت پس از حذف پرسشنامه های ناقص، در مطالعه اول داده های مربوط به ۱۲۵ نفر و در مطالعه دوم داده های مربوط به ۱۷۱ نفر که پرسشنامه ها را به طور کامل پاسخ داده بودند مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار سنجش

مقیاس ترس از مجرد بودن: این مقیاس توسط اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) تدوین شده و دارای ۶ عبارت است که در طیف پنج درجه ای از کاملاً غلط (۱) تا کاملاً درست (۵) نمره گذاری می شوند. نمرات بالاتر به معنای ترس بیشتر از مجرد بودن است. روایی و پایایی این مقیاس در مطالعه اصلی و نیز مطالعه آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) به تأیید رسیده است. آلفای کرونباخ در مطالعات اصلی (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳) از ۰/۷۵ تا ۰/۸۷ در تغییر بوده است.

مقیاس نیاز به تعلق: این مقیاس توسط کلی (۱۹۹۹) ارائه شده و دارای ۱۰ عبارت است که از اصلاً (۱) تا به شدت (۵) نمره گذاری می شوند. نمره بالاتر نشان دهنده نیاز به تعلق برآورده نشده بیشتر است. روایی مقیاس در مطالعه لیری و همکاران (۲۰۱۳) به تأیید رسیده است. آنان همچنین آلفای کرونباخ ۰/۷۸ تا ۰/۸۷ با میانگین ۰/۸۱ را گزارش کردند. تنهای رشوانلو، امین یزدی و کارشکی (زیر چاپ) روایی عاملی، همگرا و واگرای مقیاس را مطلوب گزارش و آلفای کرونباخ ۰/۹۵ و ۰/۹۱ را به دست آوردند. این ضرایب در مطالعه حاضر برابر با ۰/۶۳ بود.

فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ: این مقیاس دارای ۷۵ عبارت بوده و در طیف شش درجه ای از کاملاً غلط (۱) تا کاملاً درست (۶) نمره گذاری می شود (والر، میر و اوهانیان، ۲۰۰۱). زیر مقیاس طرحواره انزوای اجتماعی دارای ۵ عبارت است که نمره بالاتر در آن نشان دهنده وضعیت نامطلوب تر است. دیوانداری، آهی، اکبری و مهدیان (۱۳۸۸) در مطالعه ای روایی عاملی فرم فارسی را مطلوب گزارش کردند. آنان روایی پیش بین انزوای اجتماعی را در ارتباط با افسردگی ($r=0/60$) و پارانوای ($r=0/80$) به تأیید رسانده و آلفای کرونباخ ۰/۷۵ را گزارش کردند. در مطالعه حاضر ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۹ به دست آمد.

1. Need To Belong Scale (NTBS)
2. Young schema questionnaire, short form (YSQ-SF)

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس^۱: این مقیاس توسط لوی باند و لوی باند (۱۹۹۵) تدوین شده و دارای ۲۱ عبارت است که هر ۷ عبارت آن به یک زیر مقیاس اختصاص می‌یابد. نمره گذاری مقیاس در طیف چهار درجه ای از هیچ وقت (صفر) تا همیشه (۳) صورت می‌گیرد و نمرات بالاتر به معنای شیوع بیشتر خواهد بود. در مطالعه اصلی روایی عاملی و همگرا در ارتباط با سیاهه افسردگی بک (۱۳۸۴) $(r=0/73)$ مطلوب گزارش شده است. آلفای کرونباخ زیر مقیاس افسردگی در مطالعه اصلی $0/91$ به دست آمده است. صاحبی، اصغری و سالاری (۱۳۸۴) روایی عاملی و همگرا در ارتباط با سیاهه افسردگی بک $(r=0/70)$ و همچنین پایایی مناسی را در نمونه ایرانی گزارش کرده اند. در این مطالعه زیرمقیاس افسردگی استفاده شد و آلفای کرونباخ آن $0/84$ به دست آمد.

مقیاس فشار روانی کسلر^۲: این مقیاس توسط کسلر و همکاران (۲۰۰۲) تدوین شده و با ۶ عبارت در طیف پنج درجه‌ای از هیچ وقت (صفر) تا همیشه (۴) نمره گذاری می‌شود. تنهای ر شوانلو، کارشکی، اسفندیاری، امانی و ترکمنی (۱۳۹۸) در مطالعه ای بر روی جمعیت عمومی، روایی عاملی اکتشافی و تأییدی مقیاس را به تأیید رساندند. آنان همچنین روایی همگرا در ارتباط با افسردگی $(r=0/60)$ ، اضطراب $(r=0/46)$ و استرس $(r=0/48)$ مطلوب گزارش کرده و آلفای کرونباخ $0/86$ و ضریب دونیمه کردن $0/83$ را به دست آوردند. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر $0/82$ بود.

سیاهه شخصیت ۱۰ سوالی^۳: این سیاهه توسط گاسلینگ، رنت فرو و سوان (۲۰۰۳) طراحی و از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۷) نمره گذاری می‌شود. از این سیاهه پنج صفت شخصیتی برون‌گرایی، توافق‌پذیری، وجدانی بودن، ثبات هیجانی و گشودگی به تجربه استخراج می‌شود. در مطالعه اصلی روایی همگرا و واگرا در ارتباط با پنج عامل بزرگ شخصیت به تأیید رسیده است. ضرایب بازآزمایی پس از شش هفته از $0/62$ تا $0/77$ گزارش شده است. عطاری، باربارو، سلا، شکلفورد و چگنی (۲۰۱۷) آلفای کرونباخ $0/13$ تا $0/51$ را برای صفات شخصیتی گزارش کرده اند. در پژوهش حاضر از ابعاد برون‌گرایی، ثبات هیجانی و گشودگی به تجربه استفاده شده و آلفای کرونباخ آن‌ها به ترتیب $0/72$ ، $0/76$ و $0/80$ به دست آمد.

مقیاس رضایت از وضعیت رابطه^۴: این مقیاس دارای ۵ عبارت است که در طیف ۴ درجه ای از اصلاً (صفر) تا تا حدی زیادی (۳) نمره گذاری می‌شود. در مطالعه اصلی (لهمان، توینمان، بریکن، وینگرهوتس، سندرم و هگیدورن، ۲۰۱۵) روایی عاملی و تفکیکی بر حسب وضعیت تأهل به تأیید رسیده و پایایی بر اساس روش گاتمن از $0/89$ تا $0/94$ گزارش شده است. تنهای ر شوانلو و کیمیایی (زیر چاپ) در مطالعه‌ای روایی عاملی، همگرا، واگرا و پیش بین مقیاس را به تأیید رساندند. ضرایب آلفای کرونباخ، دو نیمه کردن و گاتمن از $0/84$ تا $0/91$ به دست آمد. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر $0/71$ بود.

مقیاس رضایت از زندگی^۵: این مقیاس توسط داینر، ایمونز، لارسن و گریفین (۱۹۸۵) تدوین شده و دارای ۵ عبارت است که در طیف هفت درجه ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۷) نمره‌گذاری می‌شوند. در مطالعه اصلی، روایی همگرای مقیاس در ارتباط با عواطف مثبت و عواطف منفی مطلوب گزارش شده است. معروفی زاده، قاهری، سامانی و عزآبادی (۲۰۱۶) روایی همگرای مقیاس را در ارتباط با اضطراب $(r=-0/41)$ و افسردگی $(r=-0/43)$ مطلوب گزارش کردند. در مطالعه آنان آلفای کرونباخ $0/89$ به دست آمد. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر $0/90$ بود.

جهت آماده سازی مقیاس، پس از اخذ مجوز از تدوین کنندگان (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳)، ترجمه آن به فارسی، توسط یک نفر عضو هیأت علمی گروه روان‌شناسی انجام شد. برگردان مجدد به انگلیسی توسط یک نفر عضو هیأت علمی گروه آموزش زبان انگلیسی صورت گرفت. در نهایت تطبیق دو فرم توسط دو نفر از اعضای هیأت علمی آشنا به زبان انگلیسی و تجربه تحصیل در کشورهای انگلیسی زبان، صورت گرفت. پس از اعمال اصلاحات در ترجمه، فرم نهایی آماده اجرا گردید. گردآوری داده‌ها به صورت گروهی انجام شد.

در مطالعه اول هم‌سانی درونی و قدرت تشخیص عبارت‌ها و سپس تحلیل عاملی اکتشافی با الگوی مولفه‌های اصلی اجرا شد. در مطالعه دوم ابتدا تحلیل عاملی تأییدی اجرا و سپس پایایی سازه^۶ و روایی همگرای سازه با محاسبه پایایی ترکیبی^۷ و میانگین واریانس

1. Depression, Anxiety, Stress Scale (DASS)
2. Kessler Psychological Distress Scale (K6)
3. Ten-Item Personality Inventory (TIPI)
4. The Satisfaction with Relationship Status Scale (ReSta)
5. The satisfaction with life scale (SWLS)
6. construct reliability
7. composite reliability (CR)

استخراج شده^۱ برای عامل‌ها بررسی شد. روایی همگرا^۲ در ارتباط با نیاز به تعلق، انزوای اجتماعی، افسردگی و فشار روانی و روایی واگرایی آن در ارتباط با برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، ثبات هیجانی، رضایت از وضعیت رابطه و رضایت از زندگی با ضریب همبستگی پیرسون مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت روایی سازه مقیاس بر حسب سن و جنسیت با ضریب همبستگی پیرسون و آزمون t مستقل بررسی شد. تحلیل‌ها با نرم افزار SPSS.25 و Amos.24 اجرا شد.

یافته‌ها

توصیف جمعیت شناختی نمونه‌های پژوهشی نشان داد که میانگین و انحراف معیار سن در مطالعه اول به ترتیب ۲۲/۴۲ و ۱/۹۸ با دامنه ۲۰ تا ۳۴ سال و در مطالعه دوم به ترتیب ۲۲/۷۱ و ۲/۱۴ با دامنه ۲۰ تا ۳۵ سال است؛ در مطالعه اول ۶۴ درصد و در مطالعه دوم ۶۰/۸ درصد شرکت‌کنندگان را زنان تشکیل می‌دادند؛ در مطالعه اول ۹۵/۲ درصد و در مطالعه دوم ۹۴/۷ درصد دانشجویان به همراه خانواده زندگی می‌کردند؛ در مطالعه اول ۷۵/۲ درصد و در مطالعه دوم ۷۰/۲ درصد دانشجوی دوره کارشناسی بودند. مابقی در دوره کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل بودند.

در مطالعه اول (۱۲۵ نفر) در ابتدا به بررسی همسانی درونی و قدرت تشخیص عبارت‌ها پرداخته شد. حداقل ضریب همبستگی ۰/۳۰ به پیشنهاد کوهن (۱۹۹۲) به‌عنوان اندازه اثر متوسط و خط برش در نظر گرفته شد. همبستگی میان عبارت‌ها از ۰/۴۵ تا ۰/۷۱ و همبستگی عبارت‌ها با نمره کل نیز از ۰/۶۶ تا ۰/۷۵ در تغییر بود. با حذف هیچ یک از عبارت‌ها، آلفای کرونباخ تغییر چشمگیری نمی‌یافت. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همسانی درونی در جدول ۱ آورده شده است.

در تحلیل مؤلفه‌های اصلی، شاخص کیزر-میر-الکین^۳ (KMO) برابر با ۰/۸۷ و رد فرض صفر در آزمون کرویت بارلت^۴ ($P < 0/01$)، $\chi^2=387/34$, $df=15$ ، نشان داد که شرایط برای تحلیل عاملی وجود دارد. تحلیل با در نظر گرفتن بار عاملی بیشتر از ۰/۴۰ یک عامل با ارزش ویژه بالاتر از ۱ را به دست می‌داد. نمودار اسکری نیز از این ساختار حمایت می‌کرد. این عامل با ارزش ویژه ۳/۸۵، می‌توانست ۶۴/۲۳ درصد واریانس کل را تبیین کند. بارهای عاملی مربوط به هر عبارت در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و نتایج بررسی همسانی درونی و تحلیل عاملی مقیاس ترس از مجرد بودن

عبارت‌ها	شاخص‌های توصیفی			همبستگی		تحلیل عاملی اکتشافی	
	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی	با نمره کل	آلفای کرونباخ	واریانس مشترک
۲	۲/۴۵	۱/۳۲	۰/۴۲	-۱/۰۴	۰/۷۵	۰/۸۶	۰/۷۰
۴	۲/۲۸	۱/۳۵	۰/۷۲	-۰/۷۸	۰/۷۳	۰/۸۶	۰/۶۷
۱	۲/۲۷	۱/۲۱	۰/۴۹	-۰/۸۵	۰/۶۹	۰/۸۷	۰/۶۳
۶	۳/۰۱	۱/۴۵	-۰/۰۵	-۱/۳۶	۰/۷۰	۰/۸۷	۰/۶۳
۵	۲/۵۸	۱/۴۶	۰/۴۶	-۱/۱۹	۰/۶۹	۰/۸۷	۰/۶۳
۳	۲/۰۶	۱/۱۶	۱/۰۲	۰/۳۱	۰/۶۶	۰/۸۷	۰/۶۰

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد تمامی عبارت‌ها دارای واریانس مشترک بزرگتر از ۰/۵۰ و بار عاملی بزرگتر از ۰/۷۰ هستند. مقایسه ساختار به دست آمده با نسخه اصلی نشان از عدم تغییر در ساختار عاملی داشت.

در مطالعه دوم (۱۷۱ نفر)، تحلیل عاملی تأییدی با روش بیشینه درست‌نمایی اجرا شد. غیرمعنادار بودن آماره χ^2 ، مقادیر بین ۱ تا ۳ برای نسبت χ^2/df آزادی، مقادیر ۰/۰۵ و کمتر ریشه میانگین خطای مجذورات تقریب^۵ (RMSEA) و مقادیر ۰/۹۵ و بیشتر برای شاخص نیکویی برازش^۶ (GFI)، شاخص تعدیل شده نیکویی برازش^۷ (AGFI)، شاخص برازندگی

1. average variance extracted (AVE)
2. Convergent Validity
3. Keiser, Meyer, Olkin (KMO)
4. Bartlett Sphericity test
5. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)
6. Goodness of Fit Index (GFI)
7. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

تطبیقی (CFI) و شاخص نرم شده برازندگی^۲ (NFI) نشان از برازش مطلوب مدل دارند (تاباکنیک و فیدل^۳، ۲۰۱۵). تحلیل اولیه نشان دهنده نامطلوب بودن شاخص‌های برازش مدل بود ($\chi^2=31/80$ ، $df=9$ ، $P=0/001$ ، $\chi^2/df=3/53$ ، $GFI=0/94$ ، $AGFI=0/85$ ، $CFI=0/91$ ، $NFI=0/91$ ، $RMSEA=0/12$). در نظر گرفتن حداقل بار عاملی قابل قبول (۰/۳۰)، حذف مسیرهای غیر معنادار (میرز، گامست و گوارینو^۴، ۲۰۱۶) و برقراری روابط میان خطاهایی که از بعد نظری با یکدیگر در ارتباطند (تاباکنیک و فیدل، ۲۰۱۵) برای اصلاح مدل‌های تحلیل عاملی تأییدی پیشنهاد شده است. بررسی بارهای عاملی نشان داد که تمامی بارهای عاملی بزرگتر از ۰/۳۰ بوده و معنادارند ($P<0/01$). بر این اساس به برقراری کوواریانس خطای عبارات برداشته شد. این امر باعث برازش مدل تأییدی گردید (۱۰/۷۰ $\chi^2=1/53$ ، $df=7$ ، $P=0/15$ ، $GFI=0/98$ ، $AGFI=0/94$ ، $CFI=0/99$ ، $NFI=0/97$ ، $RMSEA=0/05$). حداقل بار عاملی در ساختار اصلاح شده ۰/۴۶ بوده و تمامی ضرایب معنادار بودند ($P<0/01$). میان عبارات های ۳ و ۱ و ۶ کوواریانس معناداری وجود داشت. بارهای عاملی در جدول ۲ آورده شده اند.

جدول ۲. نتایج تحلیل عاملی تأییدی مقیاس ترس از مجرد بودن

تحلیل عاملی تأییدی		عبارت‌ها
مقادیر خطا	بارعاملی استاندارد	
۰/۲۲	۰/۸۸	۲. وقتی به این فکر می‌کنم که قرار است برای همیشه تنها بمانم، احساس اضطراب می‌کنم.
۰/۶۳	۰/۶۱	۴. اگر بنا باشد روزی در تنهایی (تجرد) از دنیا بروم، احتمالاً مشکلی در من وجود داشته است.
۰/۵۸	۰/۶۵	۱. احساس می‌کنم پیدا کردن فرد مورد علاقه ام برای ازدواج، دارد خیلی دیر می‌شود.
۰/۶۰	۰/۶۳	۶. فکر اینکه ممکن است فرد مناسبی که بتوانم با او ازدواج کنم، وجود نداشته باشد، مرا می‌ترساند.
۰/۵۰	۰/۷۱	۵. همین‌طور که سنم بالاتر می‌رود، پیدا کردن فرد مناسب برای ازدواج، برایم سخت‌تر خواهد بود.
۰/۴۴	۰/۷۵	۳. فکر می‌کنم باید ازدواج کنم، قبل از اینکه سنم برای بچه دار شدن خیلی بالا برود.

در صورتی که پایایی ترکیبی (CR) بزرگتر از ۰/۷۰، میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بزرگتر از ۰/۵۰ و رابطه $AVE < CR$ برقرار باشد، روایی همگرای سازه استخراج شده به تأیید می‌رسد (حیبی و عدن ور، ۱۳۹۶). تحلیل نشان داد که میانگین واریانس استخراج شده (AVE) برابر با ۰/۵۱ و شاخص پایایی ترکیبی (CR) برابر با ۰/۸۶ و از میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بزرگتر است. بر این اساس روایی همگرای سازه ترس از مجرد بودن محقق شده است.

در بررسی روایی همگرا، جدول ۳ نشان داد که همبستگی مثبت و معناداری میان ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق، طرحواره انزوای اجتماعی، افسردگی و فشار روانی وجود دارد ($P<0/01$). سایر نتایج نشان دهنده آن است که میان ترس از مجرد بودن با برون‌گرایی، ثبات هیجانی، گشودگی به تجربه، راضی بودن به وضعیت ارتباطی و رضایت از زندگی رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P<0/01$).

جدول ۳. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی جهت بررسی روایی همگرا و واگرایی ترس از مجرد بودن

ضریب همبستگی	ترس از مجرد بودن	نیاز به تعلق	انزوای اجتماعی	افسردگی روانی	فشار برون‌گرایی	ثبات هیجانی	گشودگی به تجربه	راضی بودن به رضایت از زندگی
-	۰/۴۷**	۰/۳۶**	۰/۳۳**	۰/۳۲**	-۰/۲۷**	-۰/۴۰**	-۰/۳۰**	-۰/۳۴**
۱۵/۵۲	۳۱/۲۴	۱۳/۷۳	۸/۱۶	۱۱/۳۳	۸/۲۵	۸/۳۷	۹/۰۱	۷/۷۳
۴/۹۴	۴/۸۴	۶/۳۶	۴/۷۸	۴/۷۷	۲/۷۰	۲/۳۲	۲/۰۶	۲/۶۰

در بررسی روایی سازه، ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که رابطه معناداری میان سن و ترس از مجرد بودن وجود ندارد ($t=0/10$ ، $P>0/05$). بررسی تفاوت‌های جنسیتی با آزمون t مستقل نیز نشان داد که تفاوت معناداری میان دو جنس وجود دارد ($t=-2/39$ ، $df=169$ ، $P<0/05$) و زنان میانگین بالاتری نسبت به مردان دارند (۱۶/۶۳ در برابر ۱۴/۸۱). در بررسی پایایی در مطالعه اول،

1. Comparative Fit Index (CFI)
2. Normed Fit Index (NFI)
3. Tabachnick, & Fidell
4. Meyers, Gamst, & Guarino

ضرایب آلفای کرونباخ و دو نیمه کردن اسپیرمن براون، به ترتیب ۰/۸۸ و ۰/۸۹ به دست آمد. در مطالعه دوم این ضرایب به ترتیب برابر با ۰/۸۲ و ۰/۸۴ بودند. بر این اساس به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن از پایایی مناسبی برخوردار است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های روان سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن در دانشجویان انجام شد. تحلیل مؤلفه‌های اصلی نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن ۶۴/۲۳ در صد واریانس کل را تبیین می‌کند. واریانس مشترک تمامی عبارت‌ها بزرگتر از ۰/۶۰ بود. تاباکنیک و فیدل (۲۰۱۵) حداقل واریانس مشترک و نیز بار عاملی مطلوب را ۰/۵۰ پیشنهاد می‌کنند. تحلیل عاملی تأییدی نیز نشان دهنده برازش مطلوب ساختار یک عاملی بود. سایر نتایج نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن از روایی همگرای سازه مناسبی برخوردار است. این یافته‌ها در خصوص ساختار عاملی، با نتایج پژوهش اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳)، فونیسکا و همکاران (۲۰۱۷) و آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) همسویی دارد. در سایر مطالعات (هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹) نیز از ساختار یک عاملی استفاده شده است. بر این اساس می‌توان اظهار داشت مقیاس ترس از مجرد بودن دارای یک عامل کلی است.

بررسی پایایی مقیاس ترس از مجرد بودن با بررسی همسانی درونی عبارت‌ها، آلفای کرونباخ و ضریب دو نیمه کردن، پایایی مطلوبی را نشان می‌داد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های پیشین (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳؛ فونیسکا و همکاران، ۲۰۱۷؛ هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹) همسویی دارد.

بررسی روایی همگرا و واگرا نشان داد که میان ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق، طرحواره انزوای اجتماعی، افسردگی و فشار روانی رابطه مثبت و با برون‌گرایی، ثبات هیجانی، گشودگی به تجربه، رضایت از وضعیت رابطه و رضایت از زندگی رابطه منفی وجود دارد. پژوهش‌های پیشین گویای آن بوده است که ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹)، افسردگی (آدامزیک، ۲۰۱۹؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، احساس تنهایی (فونیسکا و همکاران، ۲۰۱۷؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، رابطه مثبت و با برون‌گرایی (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳)، ثبات هیجانی (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹) و رضایت از زندگی (فونیسکا و همکاران، ۲۰۱۷) رابطه منفی دارد. اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) بر این باورند که نگرانی‌های افراد در خصوص وضعیت رابطه فعلی شان و ترس از آنکه همیشه تنها باقی بمانند، به عنوان یک رشته افکار منفی که می‌تواند دیر زمانی به طول بینجامد، تبعات روان‌شناختی منفی را به همراه دارد. از سوی دیگر پژوهش آنان نشان داد افرادی که از وضعیت رابطه فعلی خود رضایت دارند، ترس کمتری از مجرد بودن خواهند داشت. بر این اساس می‌توان مقیاس ترس از مجرد بودن را واجد روایی همگرا و واگرای مناسبی دانست.

در پژوهش حاضر تفاوت‌های جنسیتی معناداری در ترس از مجرد بودن به دست آمد. به گونه‌ای که زنان میانگین بالاتری نسبت به مردان داشتند. این یافته با نتایج پژوهش تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) و آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) همسویی دارد. آنان نیز تفاوت‌های معناداری به نفع زنان به دست آوردند. به نظر می‌رسد وضعیت رابطه برای زنان مسأله مهم‌تری به شمار می‌رود (سیمون و برت، ۲۰۱۰) و وضعیت رابطه فعلی یا احتمال نداشتن شریک عاطفی در آینده، زنان را بیشتر از مردان دچار ترس و نگرانی می‌کند (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹). از سوی دیگر ممکن است تفاوت‌ها ناشی از بروز هیجانانات باشد. چرا که تفاوت در جلوه‌های احساسی مردانگی و زنانگی ناشی از یادگیری اجتماعی هیجانانات است. در حالی که مردان از بروز هیجانانات به واسطه آنکه نشانه ضعف است، دوری می‌کنند؛ زنان به استقبال آن می‌روند. در مجموع به نظر می‌رسد زنان تمایل بیشتری برای بروز احساس تنهایی از خود نشان می‌دهند (فونیسکا و همکاران، ۲۰۱۷). سایر نتایج پژوهش نشان داد که رابطه معناداری میان سن دانشجویان و ترس از مجرد بودن وجود ندارد. تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) نیز نشان دادند که سن نمی‌تواند ترس از مجرد بودن را پیش بینی کند. بر این اساس به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن را می‌توان در گروه‌های سنی مختلف به کار برد.

در مجموع یافته‌های پژوهش حاضر گویای آن بود که مقیاس ترس از مجرد بودن از ویژگی‌های روان سنجی مطلوبی در دانشجویان برخوردار است. کوتاه بودن مقیاس، پایایی و روایی قابل قبول در فرهنگ‌های مختلف (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، روایی عاملی اکتشافی و تأییدی مناسب این مقیاس را به عنوان ابزار مناسبی برای استفاده در مطالعات مربوط به روابط بین فردی دانشجویان یا کارآزمایی‌های بالینی در این زمینه، معرفی می‌نماید. اما نتایج این تحقیق به واسطه اجرا در محدوده یک دانشگاه و عدم اجرای بازآزمایی جهت بررسی ثبات در طی زمان، باید با احتیاط تعمیم داده شود. بررسی پایایی و روایی در جمعیت عمومی به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد.

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

منابع

- تنهای رشوانلو، فرهاد، امین یزدی، سید امیر، و کارشکی، حسین. (زیر چاپ). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس نیاز به تعلق بر اساس نظریه کلاسیک آزمون و سوال-پاسخ. پژوهش در سلامت روانشناختی...
- تنهای رشوانلو، فرهاد، کارشکی، حسین، اسفندیاری، سعیده، امانی، مریم، و ترکمنی، مرضیه. (۱۳۹۸). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس فشار روانی کسلر (K6) بر اساس نظریه کلاسیک آزمون و سوال-پاسخ. *مجله علوم پزشکی رازی*، ۲۶(۱)، ...
- تنهای رشوانلو، فرهاد، و کیمیایی، سیدعلی. (زیر چاپ). روایی سازه و شاخص‌های سوال-پاسخ مقیاس رضایت از وضعیت رابطه (ReSta). *پژوهش‌های نوین روانشناختی*، ...
- حبیبی، آرش، و عدن ور، مریم. (۱۳۹۶). *مدل‌یابی معادلات ساختاری و تحلیل عاملی (آموزش کاربردی نرم افزار LISREL)*. تهران: جهاد دانشگاهی.
- حسینی، سیدحسن، و ایزدی، زینب. (۱۳۹۵). پدیدارشناسی تجربه زیسته زنان مجرد جمعیت مورد مطالعه: زنان مجرد بالای ۳۵ سال شهر تهران. *مطالعات اجتماعی و روانشناختی زنان*، ۱۴(۱)، ۴۱-۷۲.
- دانش، عصمت. (۱۳۸۹). مقایسه سطح شادکامی و سلامت جسمانی و روانی دانشجویان دختر و پسر متأهل و مجرد دانشگاه. *فصلنامه روانشناسی کاربردی*، ۴(۱۶)، ۶-۷۱.
- دیوانداری، حسن، آهی، قاسم، اکبری، حمزه، و مهدیان، حسین. (۱۳۸۸). فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ: بررسی ویژگی‌های روانسنجی و ساختار عاملی بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر سال تحصیلی ۸۶-۱۳۸۵. *پژوهشنامه تربیتی*، ۵(۲۰)، ۱۰۳-۱۳۳.
- زینال زاده چینی بلاغ، علی حسین، اسماعیل پور، خلیل، علی پورگوراند، بتول، و بایبوردی، الهه. (۱۳۹۴). نیمرخ سلامت روان در زنان مجرد و متأهل ۳۰ تا ۴۵ ساله شاغل در دانشگاه علوم پزشکی شهر تبریز. *فصلنامه علمی-پژوهشی زن و جامعه*، ۶(۲۳)، ۱۳-۲۴.
- سفیری، خدیجه، و شهانواز، سارا. (۱۳۹۴). بررسی تجرد و هویت با استفاده از نظریه زمینه‌ای. *مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی*، ۴(۳)، ۹-۳۷.
- صاحبی، علی، اصغری، محمد جواد، و سالاری، راضیه سادات. (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس افسردگی اضطراب تنیدگی (DASS-21) برای جمعیت ایرانی. *روانشناسان ایرانی*، ۴(۱)، ۲۹۹-۳۱۳.
- Adamczyk, K. (2017). Direct and indirect effects of relationship status through satisfaction with relationship status and fear of being single on Polish young adults' well-being. *Personality and Individual Differences*, 111, 51-57.
- Adamczyk, K. (2019). Development and validation of a polish-language version of the satisfaction with relationship status scale (ReSta). *Current Psychology*, 38(1), 8-20.
- Adamczyk, K., Trepanowski, R., Celejewska, A., Kosińska, J., Mamot, A., Palczewska, M., & Rodziejczak, K. (2019). The Polish adaptation and further validation of the Fear of Being Single Scale (FBSS). *Current Psychology*, 1, 8-20.
- Atari, M., Barbaro, N., Sela, Y., Shackelford, T. K., & Chegeni, R. (2017). The Big Five personality dimensions and mate retention behaviors in Iran. *Personality and Individual Differences*, 104, 286-290.
- Bentler, P. M., & Chou, C. P. (1987). Practical issues in structural modeling. *Sociological Methods & Research*, 16(1), 78-117.
- Cohen, J. (1992). A power primer. *Psychological bulletin*, 112(1), 155-159.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A first Course in Factor Analysis*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Dadfar, M., Atef Vahid, M. K., Lester, D., & Bahrami, F. (2016). Kessler psychological distress scale (K6): psychometric testing of the Farsi form in psychiatric outpatients. *Advances in Bioresearch*, 7(2), 105-108.
- Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of personality assessment*, 49(1), 71-75.
- Fonseca, P. N. D., Gouveia, V. V., Santos, J. L. F. D., Couto, R. N., & Coelho, G. L. D. H. (2017). Psychometric and validity evidence of the Fear of Being Single Scale. *Trends in Psychology*, 25(4), 1499-1510.
- Gosling, S. D., Rentfrow, P. J., & Swann Jr, W. B. (2003). A very brief measure of the Big-Five personality domains. *Journal of Research in personality*, 37(6): 504-528.
- Hadden, B. W., Agnew, C. R., & Tan, K. (2018). Commitment readiness and relationship formation. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 44(8), 1242-1257.
- Hair, J. F. J., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1995). *Multivariate data analysis* (4th ed.). Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Joel, S., Impett, E. A., Spielmann, S. S., & MacDonald, G. (2018). How interdependent are stay/leave decisions? On staying in the relationship for the sake of the romantic partner. *Journal of personality and social psychology*, 115(5), 805-824.
- Kelly, K. M. (1999). *Measurement and manifestation of the need to belong*. Unpublished doctoral dissertation. University of Tennessee: Knoxville, TN.
- Kessler, R. C., Andrews, G., Colpe, L. J., Hiripi, E., Mroczek, D. K., Normand, S. L., ... & Zaslavsky, A. M. (2002). Short screening scales to monitor population prevalences and trends in non-specific psychological distress. *Psychological medicine*, 32(6), 959-976.
- Leary, M. R., Kelly, K. M., Cottrell, C. A., & Schreindorfer, L. S. (2013). Construct validity of the need to belong scale: Mapping the nomological network. *Journal of personality assessment*, 95(6), 610-624.

- Lehmann, V., Tuinman, M. A., Braeken, J., Vingerhoets, A. J., Sanderman, R., & Hagedoorn, M. (2015). Satisfaction with relationship status: Development of a new scale and the role in predicting well-being. *Journal of happiness studies*, 16(1), 169-184.
- Lehmann, V., Tuinman, M. A., Braeken, J., Vingerhoets, A. J., Sanderman, R., & Hagedoorn, M. (2015). Satisfaction with relationship status: Development of a new scale and the role in predicting well-being. *Journal of happiness studies*, 16(1), 169-184.
- Lovibond, P. F., & Lovibond, S. H. (1995). The structure of negative emotional states: Comparison of the Depression Anxiety Stress Scales (DASS) with the Beck Depression and Anxiety Inventories. *Behavior research and therapy*, 33(3), 335-343.
- MacCallum, R. C., Widaman, K. F., Zhang, S., & Hong S. (1999). Sample size in factor analysis. *Psychological Methods*, 4(1), 84-99.
- Maroufizadeh, S., Ghaheri, A., Samani, R. O., & Ezabadi, Z. (2016). Psychometric properties of the satisfaction with life scale (SWLS) in Iranian infertile women. *International Journal of Reproductive BioMedicine*, 14(1), 57-62.
- Simon, R. W., & Barrett, A. E. (2010). Nonmarital romantic relationships and mental health in early adulthood: Does the association differ for women and men? *Journal of Health and Social Behavior*, 51(2), 168-182.
- Spielmann, S. S., MacDonald, G., Joel, S., & Impett, E. A. (2016). Longing for ex-partners out of fear of being single. *Journal of personality*, 84(6), 799-808.
- Spielmann, S. S., MacDonald, G., Maxwell, J. A., Joel, S., Peragine, D., Muise, A., & Impett, E. A. (2013). Settling for less out of fear of being single. *Journal of personality and social psychology*, 105(6), 1049-1107.
- Tabachnick, B. G., & Fidel, L. S. (2015). *Using Multivariate Statistics* (Baloğlu, M., Çev. Ed.). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Timmermans, E., & De Caluwé, E. (2017). Development and validation of the Tinder Motives Scale (TMS). *Computers in Human Behavior*, 70, 341-350.
- Timmermans, E., Coenen, L., & Van den Bulck, J. (2019). The Bridget Jones effect: The relationship between exposure to romantic media contents and fear of being single among emerging adults. *Psychology of Popular Media Culture*, 8(2), 159-186.
- Waller, G., Meyer, C., & Ohanian, V. (2001). Psychometric properties of the long and short versions of the Young Schema Questionnaire: Core beliefs among bulimic and comparison women. *Cognitive Therapy and Research*, 25(2), 137-147.

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

شپوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی